

Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Vedtagelse her i Tinget.

Socialministeren (Borghjerg): Da min Kollega Indenrigsministeren er optaget i det andet høje Ting, hvor første Behandling af Grundskyldloven fortsættes i Dag, skal jeg gøre et Par Bemærkninger til det foreliggende Lovforslag. Paa min Kollegas og for saa vidt ogsaa paa egne Vegne vil jeg gerne takke det ærede Medlem Hr. Mads Larsen for hans varme Tilslutning til Lovforslaget; denne Tak kan jeg desværre ikke udstrække til de to andre Partier — naturligvis gælder den ogsaa, men det er en Selvfølge, Ordføreren for Socialdemokratiet; der er altsaa et sikkert Flertal for Lovforslagets Gennemførelse i dette Ting, men vi ved jo desværre, at dette ikke er nok; saadan er jo vore parlamentariske Tilstande, at naar Moderate og Konservative regerer, har de Flertal i begge Ting, men naar det egentlige Demokrati regerer, træder Tokammer-Systemet i Funktion og volder de store Vanskeligheder, og saa skældes vi ud for magtesløse og evneløse, fordi der er nogle andre Magter, der forhindrer os i at gennemføre det, vi vil. (Afbrydelse). Ja, men det vil jo Befolkningen let forstaa, at disse Angreb for Evneløshed fra dem, som hindrer os i at gennemføre det, vi ønsker, kan vi tage os let; Folket vil forstaa, at saa er der kun een Ting at gøre, nemlig ved først-kommende Lejlighed at give denne Regering noget større Magt, saaledes at den kan gennemføre sin Agt.

De to Oppositionspartier vil altsaa ikke gaa med til dette Lovforslag. Det beklager jeg meget. Dog maa jeg jo sige, at Ordføreren for det konservative Folkeparti ikke tog endeligt Standpunkt; han vilde først afvente, hvilke Oplysninger der vilde fremkomme i et eventuelt Udvalg. Jeg tror nu i og for sig ikke, man behøver at vente paa Oplysninger, for den Ting er da soleklar, at Stillingen i Øjeblikket er saa vanskelig, at saa godt som alle Hjælpekassers Budgetter er haardt sprængt og mange af dem fuldstændig sprængt. Jeg havde i Gaar under Arbejdsløshedslovforslagets Behandling Lejlighed til at nævne 4 Hjælpekasser, fra hvilke jeg havde indhentet telefoniske Oplysninger, Hjælpekasserne i København, Odense, Aarhus og Aalborg, og Forholdene var lige triste i alle disse fire Kasser eller omtrent lige triste. Jeg mener alt-

saa i og for sig ikke, man behøver flere Oplysninger udover det, vi alle ved, at der er Nød, at der er Trang, uforskyldt Nød, uforskyldt Trang.

Begge de ærede Ordførere for Oppositionen hævdede, at Kronens stigende Værdi for saa vidt gjorde dette Lovforslags Vedtagelse overflødig, d. v. s., et Lovforslag maa vi jo have, ellers falder vi jo tilbage paa de 250 000 Kr. fra 1913, men de mente begge to, at i Grunden kunde man trygt blive ved de 750 000 Kr. fra sidste Aar. Det er rigtigt, at Kronen er steget, men det er der ogsaa taget Hensyn til, men samtidig med at vi nu bevæger os hen imod Parikronen og forhaabentlig med meget stærke Skridt, er det dog saaledes, at denne Overgangstilstand bereder ganske særlige Vanskeligheder, skaber en Erhvervskrise, som bringer uforskyldt Nød i Titusinder af Hjem. Der mener vi, at der har Samfundsmagten Pligt til at gribe ind. Kommunerne er haardt anstrengt, og det vil derfor være rimeligt, at Staten ogsaa yder sit Bidrag dertil. Men det er jo aldrig Skik, at man fra Regeringens Side modsætter sig Ønsket om et Udvalgs Nedsættelse. Jeg vil dog udtale Haabet om, at dette Udvalgs Arbejde maa foregaa meget hurtigt, saa meget mere, som det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen, Ordføreren for Partiet Venstre, jo fremsatte en Antydning af, at Udvalget muligvis skulde beskæftige sig ogsaa med det egentlige Arbejdsløshedsspørgsmaal. Det var jo for saa vidt en Gentagelse af den Antydning, der i Gaar blev fremsat fra Partiet Venstres Ordfører i den Sag, vi da havde for, det ærede Medlem Hr. Kragh, en Antydning af, at hvis det Arbejdsløshedslovforslag, som Folketinget vedtog i Gaar, og som i Dag er endeligt vedtaget her i Tinget og sendt til det andet høje Ting, ikke gennemføres — og de to Partier har jo hidtil modsat sig Gennemførelsen —, saa kunde man tænke sig at tage Spørgsmaalet om disse 7 000 Arbejdsløshedskassemedlemmer, der har opbrugt al Hjælp, op og eventuelt yde en særlig Bevilling til dem under Hjælpekassens Form. Jeg opfatter Antydningen baade i Gaar og i Dag saaledes, og jeg vilde i og for sig beklage, hvis det skulde blive uomgængelig nødvendigt at gaa den Vej. Jeg har endnu ikke helt opgivet Haabet om, at det Lovforslag, vi nu i Dag med Flertal har sendt op til det andet høje Ting, maa blive undergivet en saadan Behandling deroppe, at det gennemføres. Jeg har endnu ikke opgivet